

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 80— Cor.
Pe jumătate an . . . 40—
Pe 3 luni . . . 20—
Pe o lună . . . 7—

Pentru România și străinătate:

Pe un an . . . 100 franci

Telefon

pentru oraș și interurban
Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA
Strada Zrinyi Nr. 1 a.

INSERTIUNILE

se primesc la administrație.
Mulțumite publice și Loc
deschis costă șirul 1 Gor.
Manuscrisurile nu se în-
napoiază.

O datorie veche.

(1871—1918.)

Doi ani, pe cari să ni-i însemnăm bine. Cel dintâi e anul înfăptuirii unității germane și a imperialismului german, al doilea însemnează anul prăbușirii și înmormântării imperialismului acestuia, a molohului nesățios, care a cerut milioane de vieți și s'a scaldat în mare de sânge. Imperialismul acesta s'a înfăptuit prin sânge, s'a susținut prin nedreptate — cu pumnul de fier și cu zângănit de sabie — și acum s'a prăbușit sub loviturile groaznice ale armatei aliaților, ca să se împlinească adevărul veșnic: „Celce scoate sabia, de sabie va și muri”.

Războiul franco-german dela 1870—71 a fost pregătit sistematic de Bismarck, „Cancelarul de fier”, îndată după biruința asupra Austriacilor la Königgrätz. Bismarck a dorit să înlăture și cea din urmă piedecă din calea unității germane, piedeca ce i-o punea Franța. Și dacă Francezii n'ar fi declarat război Germanilor, fără doar și poate l-ar fi declarat Germanii.

În Spania izbucnise revoluția, regina Izabella a fost alungată și revoluționarii au oferit coroana unui Hohenzollern. Franța — care în veacul al 16-lea și 17-lea a luptat contra Habsburgilor, pentru că o strămtoriau din două părți, din Germania și Spania — nu putea suferi, ca acum să fie împresurată din partea Hohenzollernilor. De aceea a protestat energic și Hohenzollernul a trebuit să se retragă. Dar atâtea nu ajungea, principii erau destul. Ambasadorul Franței — Benedetti — cere regelui german, ca nici un principe de Hohenzollern să nu primească coroana Spaniei. Răspunsul a fost un refuz brusc, pentru care Parisul s'a revoltat. În 19 Iulie 1870 Francezii declară război, ca să răsbune inzulca adusă Franței.

Cumoaștem sfârșitul nenorocit al acestui război. Nemții s'au pregătit pe deplin pentru el. Și ca muni și ca material de război au fost superiori. Soldații germani, într'un marș irezistibil, străbat în pământul Franței. Sedanul, unde e prins și împăratul Napoleon al III-lea, Parisul, Belfortul... sunt numai etape ale marșului lor triumfal. Franța — mistuită și de crize interne — zăcea la picioarele unui dușman aspru și neiertător. În 18 Ianuarie 1871, în palatul regelui Ludovic al 14-lea din Versailles, Nemții proclamă de împărat pe regele lor, Wilhelm, punând astfel — pe pământ francez — temeliele împărăției germane.

Franța sleită de puteri a fost silită să ceară pace dela un dușman de un cinism revoltător. A fost un adevărat calvar. Președintele republicei, Thiers, împreună cu I. Favre, începe tratativele de pace. Bismarck dictează neîndurător: Alsacia și Lorena cu fortăreața Metz trec în posesiunea Germaniei; Franța mai plătește șase miliarde de franci, până la plățirea celui din urmă ban Nemții rămân în teritoriile ocupate. Șase miliarde! Favre era să leșine, când a auzit cuvintele acestea și îngrozit face observarea, că dela Hristos n'au trecut atâtea minute. — „Dar bancherul (Bleichröder) care face afacerea aceasta — răspunde Bismarck — numără minutele dela facerea lumii”. În 26 Februarie se subscrie pacea preliminară, însă tributul de război a fost redus la cinci miliarde de franci. Adunarea națională a Franței o primește la 1 Martie și după două zile Nemții ies din Paris.

Pacea definitivă s'a încheiat abia în 10 Maiu la Frankfurt, primind neschimbate condițiile păcii preliminare. Alsacia și Lorena au fost nupte dela țara-mamă cu tot protestul deputaților acestora. Francezii din Alsacia și Lorena și-au luat rămas bun dela țara lor scumpă, dar au făcut promisiune solemnă, că vor păstra cre-

dința către Franța, până când vor ajunge iarăși în patria veche.

Astfel se sfârșește pe un timp lupta de veacuri dintre Germani și Francezi. Două provincii înfloritoare și cinci miliarde de franci, acesta este rezultatul pentru Nemți. Ei puteau să fie mulțumiți, războiul a fost o afacere rentabilă pentru dânșii. Parlamentul cel dintâiu german, din 21 Martie 1871, a fost în situația fericită de a constata, că din tributul stors dela Francezi le-au rămas 4219 milioane e.

Bismarck a crezut, că puterea Franței e paralizată pentru totdeauna prin tributul de 5 miliarde — doar cu gândul acesta a cerut o sumă așa de grozavă — și prin pagubele pricinuite prin război, care toate însemnau 14 miliarde și jumătate. Lupta viitoare într'adevăr începea cu arme neegale. Franța începea cu datorie de 14 miliarde și jumătate, Germania cu active de 4 miliarde și câteva sute de milioane. Dar Franța în primejdie și-a arătat adevărata mărime și de ce este capabil geniul și patriotismul francez. Și a făcut adevărate minuni. Guvernul, pentru plățirea tributului, ia un împrumut național și s'au adunat nu cinci, ci 44 de miliarde de franci. Au subscriis la acest împrumut chiar și banchierii streini, așa de mare era încrederea în puterea de viață și în viitorul Franței. Nemților li s'a plătit tot până la ultimul ban și în Septembrie 1873 ies din Franța și cei din urmă Nemți.

Nici nu s'a încheiat războiul și Nemții încep pregătirile pentru un nou război. Bismarck era notabil să asigure cu loc și fier imperiului german. S'a început nebunia înarmării. Totul pentru armată și flotă, aceasta era lozincă. Armata și flota au consumat curând miliardele luate dela Francezi și încă zeci de miliarde stoarse din sudoarea Germanilor. Înarmarea ia proporții uriașe mai ales sub domnia lui Wilhelm II, „împărat-rex” care acum trăește — cu frica morții în sân — în Olanda. Germania și-a ajuns scopul, avea o armată puternică și atât de numeroasă, cum n'a mai fost de când e lumea. Avea și aliați cari să o susțină în imperialismul nebun: Austro-Ungaria, mai apoi Turcia și Bulgaria. Și surădea înima împăratului, care răzimat pe codrul de baionete — amenința cu istoricul pumn de fier și declama neîncetat cuvintele lui Bismarck, rostite în parlamentul (!) german la 1888: „Nemții se tem numai de Dzeu”.

Dela 1871 nici un moment nu încetează amenințările și zângănitul sabiei. Lumea întreagă era în primejdie, ca civilizația și umanitatea să fie substituie prin barbaria germană și dreptatea să facă loc voinței celui mai tare. Se instăpânea ideea medievală despre dreptul pumnului. Lumea întreagă a trebuit să se înarmeze contra dușmanului comun al omenirii. Trebuia să facă aceasta mai ales Franța, pentru că ea era amenințată în locul întâi. Franța, care s'a distins totdeauna prin altruismul ei nobil, a trebuit să ia arma în mână pentru apărarea civilizației și ca să plătească Nemților după merit pentru umilirile suferite.

A izbucnit războiul cel mai mare dintre toate războaiele lumii. L'a provocat împăratul Wilhelm al II-lea cu gândul nebun de a realiza eghe-monia Germaniei asupra lumii întregi, de a stoarce dela Franța miliardele cheltuite cu înarmarea și încă să-i rămână și cu gândul de a-și asigura o aureolă, care să întunece și gloria unui Napoleon. Războiul Germaniei a fost o expediție de jaf. S'a năpustit cu toată furia — nesocotind legile războiului — asupra Franței. Dar Franța a prins lovitura și la Marne a dat lovitură grozavă „bochiilor” și imperialismului german. Soartea Germaniei a fost pecetluită încă de atunci. Era sigur că va sucomba sub loviturile groaznice ale aliaților mari. Iară când au intrat în uță și Statele-Unite, Germania și-a pierdut orice speranță.

Acum zace la picioarele învingătorilor. La 1871 dicta condițiile de pace generalul Moltke, acum le dictează mareșalul francez, Foch. Germania — care a violat toate convențiile internaționale și cu un vandalism de nedescris a pus-tiit tot, Germania care și-a învățat soldații să ia dela dușman tot, lăsându-i numai ochii în cap, să-și poată deplânge suferințele — cerșește acum mila învingătorului și apelează la umanitate.

Și se va face dreptate, Germania va fi judecată după faptele ei și se va convinge că nu-i bine să se joace cu focul și că un război costă mult. Se va face o pace dreaptă și se va căuta în buzumarele Nemților — cum o zis cu spirit ministrul președinte al Angliei, George Lloyd — ca să plătească tot ce au stricat. Pacea dreaptă va însemna biruința deplină a Franței, care acum poate fi mândră, că a mântuit civilizația lumii de barbarie și că datoria veche dela 1871 a plătit-o Nemților, ou vârf și îndesat, în anul 1918.

Dr L. Iacob.

Zi de zi

Despre cursul

de șase săptămâni ținut la Cluj pentru învățătorii români destinați pentru școlile din „zona culturală”. foaia oficioasă a ministerului de culte din Budapesta se exprima astfel:

„Dacă cineva își poate schimba sentimentul național din român în maghiar în decursul alor șase săptămâni, atunci nici vechiul românism și nici noul maghiarism nu plătește o ciapă degerată, pentru că un asemenea individ e numai o sdranță de renegat.”

Parcă citești într'o gazetă românească din anii trecuți.

I. C.

Către națiunea română

din Transilvania, Banat și Țara-Ungurească.

Adunarea națională ținută în 18 Noembrie (1 Decembrie) a. c. la Alba-Iulia într'un gând și cu nespuse însuflețire a înfăptuit visul de veacuri al națiunii române din Transilvania, Banat și Țara-Ungurească și a decretat unirea acestor ținuturi cu Regatul României, iar până la întrunirea Constituantei, aleasă pe baza votului universal, Adunarea Națională a rezervat acestor teritorii autonomie provizorie. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii Adunarea Națională a instituit un mare sfat național, iară acesta în ziua de 19 Noembrie (2 Decembrie) a. c. tot la Alba-Iulia pentru guvernarea provizorie a țării a ales consiliul diriguitor, care s'a constituit astfel: Dr. Iuliu Maniu președinte și interne, — Vasile Goldiș culte și instrucțiune publică, apoi aranjarea raporturilor cu națiunile și profesiunile conlocuitoare, — Dr. St. C. Pop armată și siguranță publică, — Dr. Ioan Suciu organizarea și pregătirea Constituantei, — Dr. Alexandru Vaida externe și presă, — Dr. Aurel Lazar justiție, — Dr. Emil Hătegan codificare, — Dr. Aurel Vlad finanțe, — Dr. Victor Bontescu agricultură și comerț, — Dr. Romul Boilă comunicațiune, lucrări publice, poșta, telegraf și alimentațiune, — Ioan Flueraș sociale și igienă, — Iosif Jumanca industrie, — Dr. Vasile Lucaci, Dr. Valeriu Braniște și Octavian Goga fără resort. Acest consiliu diriguitor își are sediul în Sibiu.

Prin această Transilvania, Banatul și părțile locuite de Români ale Țării Ungurești s'au rupt de Statul-Ungar și până la înfăptuirea definitivă a unirii cu Regatul Român au ajuns sub guvernarea noastră.

Când pentru întâiadată adresăm cuvântul nostru către națiunea română, gândul nostru mai presus de toate se înalță spre Ceriuri și cu umilință aducem mulțumită lui Dumnezeu, că după cercarea îndelungată de o mie de ani a reunit iarăși întreagă națiunea română într'un singur Stat. Cu smerenie ne închinăm memoriei înaintașilor noștri, cari veacuri de-a rândul au suferit încălcarea nemiloasă, păstrând cu credință ființa românească și pregătind astfel învierea acestui neam la viață liberă și rodnică pentru umanitate. Monument neperitor se înalță în sufletul românesc tuturor acelor bravi Români, cari în războiul mondial și-au vărsat sângele, murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.

Depunem prinosul recunoștinței noastre vecinice neînvinsei armate române și gloriosului și înțeleptului Rege al Românilor Ferdinand I, iar puterilor aliate, cari prin strălucirile lor învingeri au scăpat civilizațiunea din primejdia barbariei, le exprimăm adâncă noastră mulțumită și admirațiunea noastră.

Români,

Viitor de aur vi se pregătește. Adunarea Națională dela Alba-Iulia a indicat principiile conducătoare ale vieții noastre de stat și noi suntem ferm hotărâți a duce la îndeplinire, cele hotărâte la Alba-Iulia.

Vrem, ca pe pământul țării noastre să stăpânească dreptatea și libertatea. Dreptate și libertate nu numai pentru Români, ci și pentru națiunile conlocuitoare, pe cari soartea de multe veacuri ni le-a pus de vecini. Vrem să stăpânească dreptatea și libertatea, nu numai pentru cel tare și puternic, ci și pentru cel slab și umilit. Dreptate să fie pentru plugar, ca și pentru negustor și meseriaș. Toți deopotrivă să-și aștepte fericirea și îndeplinirea pe acest pământ românesc, cinstindu-se unul pe altul și ajutându-se împrumutat. Toți să fie fii asemenea îndreptățiți ai statului românesc. În acest scop vom da libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare, — egală îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile, — vom înființa un regim curat democratic pe toate terenele vieții publice, votul obștesc, direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe în vârstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament, — desăvârșită libertate de presă, asociație și întrunire, — liberă propagandă a tuturor gândurilor omenești, — vom iniția o radicală reformă agrară. Pământul, care și până acum a fost muncii cu sudorii de sânge în decurs de veacuri de plugari, să ajungă în aceea măsură în stăpânirea țaranului, cum hărnicia lui o cere, ca să fie fericit, iar prin munca celor mulți roada pământului nostru să fie înzecită. Numai popoarele, cari produc maximul, cari supraproduc, au drept de existență în familia cea mare a națiunilor.

Vrem, ca muncitorimea industrială, temelie vieții economice în zilele noastre, încă să-și aștepte îndeplinirea și mijloacele bogate de răsplătă a muncii sale, și în acest scop suntem hotărâți a-i da acele drepturi și avantajii, cari le au muncitorii în statele cele mai înaintate din Apus.

Muncă uriașă ne așteaptă pentru binele neamului, dar de bunul sfârșit o clipă nu ne indoim. Nu credeți amăgirilor ce vin din parte dușmană nouă! Cei ce ne-au lăsat până acum, nu ne lasă bucurii din catenele statului lor. Increderea noastră nu se întemeiază numai pe voința noastră neclintită de a jertfi și în viitor toate puterile pentru împlinirea scumpei noastre națiuni, ci mai vădit ne întărim în credința biruinței prin cunoașterea distinselor aptitudini ale acestei ginte latine, care, fără îndoială, scăpată din robie în curând va pune în umire lumea prin contribuțiunile sale la progresul civilizațiunii.

Români,

În aceste zile mari ale prefacerii arătați-vă vrednici de sângele nobil ce curge în vinele voastre și vrednici de increderea lumii civilizate. Înainte de toate rupeți orice legături mai departe cu guvernul maghiar din Budapesta și dați ascultare numai Consiliului diriguitor român, guvernului vostru. Rânduiriile acestui guvern să le împliniți cu sclipă și fără esitare, căci acele rânduri se dau pentru fericirea voastră viitoare. Mai ales în aceste vremuri grele nu vă dușmăniți întreolaltă, cinstiți vlața și averea altuia, trăiți în pace și frățietate cu cei de alt neam și altă lege, îngrijiiți casele și economia voastră și fieștecarele să-și urmeze munca sa obicinuită fără încetare. Fii liniștiți, pacienți și muncitori, dar de azi încolo cu îndârjire să vă apărați libertatea națională; și când s'ar ridica vr'nu potrivnic acestei libertăți, să nu mai răbdați de azi

incolo nici o umilire, ci orice dușman al libertății voastre naționale să-l respingeți, jertfându-vă, de-ar trebui, chiar și viața pentru libertate.

Dacă vă vom chema, veniți sub arme cu dragă inimă, ca să ne apărăm moșia și neamul.

Iară noi vă făgăduim, că toată munca noastră și viața noastră întregă o jertfim binelui și fericirii voastre. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Sibiu, în 29 Noembrie (11 Dec.) 1918.

CONSILIUL DIRIGENT
al Transilvaniei, Babatului și părților
românești din Ungaria.

Congresul inginerilor și specialiștilor tehnici.

— Raport special —

Sub vraja fiorului de renaștere și cu dragostea dorului de a munci, s'a ținut acest congres, cel dintâi al inginerilor români și cel dintâi al științei românești după o întrerupere de aproape enci ani. Oameni cari nu s'au văzut încă și nu au știut unii de alții, dar cari au dus același jug al prigonirii în diferitele colțuri streine ale țării discompuse, și-au strâns mâna îndelungat și pe vecie, tânăr și bătrân, începători și oameni cu poziție deopotrivă. Au venit singurari și în grupuri din cele mai îndepărtate locuri, în aceste timpuri deosebit de grele ca să depună votul lor de aderență la proiectarea măreței clădiri ce se va zidi.

Sibiul era împodobit cu drapelul învingătorilor. O poartă triumfală era ridicată pentru intrarea armatelor cari ne-au eliberat. A fost semnificativ că pe sub această poartă triumfală nu au trecut mai întâi învingătorii unei munci încheiate, ci tocmai acei muncitori solizi și cuminti, cari au sosit să mobilizeze cele mai nobile idei pentru făurirea independenței pozitive a neamului nostru unit.

Deja Duminică după masă s'a ținut constătuirea prealabilă pentru discutarea acelor idei cari au necesitat convocarea congresului. În sala mică a Asociațiunii deja atunci erau peste 60 de bărbați tehnici, cari sub conducerea directorului Bălas, au discutat întreg materialul și programul ședințelor plenare și a secțiilor pentru ziua de Luni și Marti. La cină au fost apoi toți împreună, unde în termeni de adevărată înfrățire s'a ținut seara de cunoștință.

Ziua de Luni. Ședința I. plenară. Aceasta a fost ziua, când inginerimea română din Ardeal a arătat, că e conștie de chemarea sa. Cele mai serioase probleme au fost discutate cu cea mai mare seriozitate și pricepere. Rezultatul total a fost atât de mare încât viitoarea Românie își poate începe realizarea sa.

Ședința a fost deschisă de arhitectul T. Victor Vlad, propunând totodată ca președinte de onoare pe d. dr. Romul Boilă și Alexandru Balas-Lissa și ca președinte conducător pe d. S. Neguți.

Această ședință a fost o adevărată ședință inginerescă. Ideile, felul de a vedea era ceva cu totul nou, necunoscut nouă, cei cari am luat parte la ședințele românești de până acum. Întâia ședință a congresului a fost salutată de d. dr. Romul Boilă, ca trimis al Consiliului dirigent, de d. Bărsan, președintele Asociațiunii și de d. V. Tordășianu în numele meseriașilor români din Sibiu. Discursul dlui Bărsan a fost astfel compus, că de nu-mi aminteam anif trăiți în Brașov sub conducerea acestui om, credeam că cel ce cuvântează cu atâta simț ingineresc e un om, care a petrecut o întreagă viață cu circele în mână și cu capul plin de calculi.

Apoi I. V. Vlad expune un program al inginerime române, atingând toate căile prin cari se poate ridica averea noului nostru stat. Acest program poate sta paralel cu ori care program ingineresc apusean. Acest inginer a dezvoltat multe probleme, și a deslășurat o concepție care a mulțumit pe toți. A vorbit despre politica de exploatare a apelor, minelor, trenurilor, schița linii, drumuri, zidiri, norme cu acea extazie în ochi încât cei ce-l ascultam ne și vedeam lucrând la aceste lucruri și vedeam deja rezultatul acestor lucruri din viitor.

După d. Vlad a urmat d. Adrian Suciu cu discursul său. Acest arhitect tânăr, condus de idei moderne a meritat toată atenția. Schițând rolul inginerilor din străinătate ajunge la concluzia că

o muncă impetioasă numai astfel își poate ajunge scopul ei maximal, dacă toți conducătorii acestei munci sunt oameni de specialitate. Arată greșelile Ungurilor și învățând din ele, solicită inginerimea română să-și pună serviciile în folosul tricolorului românesc, care fâlfăie acum pe culmile Carpaților. Arată rolul inginerilor mari din politica lumii și ajunge la rezultatul acela, că inginerul român în falnicul viitor să-și ia locul în politica viitoare a României mari, căci neamul așteaptă și pe acești oameni în conducerea sa.

După discursurile acestea președintele congresului îndemnat de viile aplauze cari petreceau discursurile, propune tipărirea acestora pentru a fi răspândite.

Ședințele de după amiază. Partea aceasta a fost adevărată muncă inginerescă. Membrii congresului s'au împărțit în următoarele secții:

1. Secția organizării; 2. secția edilelor; 3. secția căilor ferate; 4. secția energiilor naturale; 5. secția parcelării; 6. secția silviculturii; 7. secția de mine; 8. secția de poștă și telegraf.

Lucrările acestor secții au fost cu toate lucrări speciale și ideile desvoltate au fost la nivelul european. Nici nu-i mirare, căci inginerii noștri până acum au fost recunoscuți și în străinătate.

Marti, ședința a II-a. În timp ce congresul pertracta referadele secțiilor, o comisie compusă din d. Băncilă, Vlad, Muntean, Suciu, Trîmbițoiu, a fost trimisă să predea un memoriu Consiliului dirigent. Comisia a fost primită în absența dlui Maniu de d. Ștefan C. Pop, care a ascultat cu atențiune memoriul citit de d. Adrian Suciu și a încredințat congresul ca să înființeze Biroul tehnic.

Reîntorcându-se comisia și referând rezultatul în aplauzele congresului se încheie a II-a ședință plenară prin înființarea acestui birou și a unei Reuniuni a inginerilor și a oamenilor de specialitate români, aclamând unanim de secretar pe d. I. Victor Vlad, oferindu-i-se un onorar de 2400 cor. D. Vlad oferă acest onorar în serviciul de propagandă pentru un ziar ingineresc.

La cina comună la care a luat parte și dna și d. dr. Boilă, au participat peste 70 ingineri români din Ungaria, Transilvania și Banat. Au tostat d. dr. Vlad, dr. Boilă, Băncilă, colonel loc. din armata română, etc. și Dacia.

Pe când inginerii și muzica cântau Desteaptă-te Române, Imnul Regal, Trei colori etc. pe atunci intrau roșiorii în Sibiu... În scurt timp inginerii seulați dela masă și roșiorii descălecați au întins o horă în piața mare a Sibiului și în seara plină de însuflețire se realizase o scenă plină de mândrie națională din visul lui Mihailu Viteazul.

Ce-ar zice acest morocănos, oștean, de vedea unirea vitejeii românești cu ingineria română într'o horă în piața Sibiului?..

Dr. Apáthy — provoacă!

Clujul este astăzi cuibul desordinelor și revoltelor. Vina întreagă o poartă dr. Apáthy István care vrea să insceneze demonstrații săcuiești contra rezoluției dela Alba-Iulia, contra alipirii Ardealului la România. Decând șovinistul și fanaticul profesor dr. Apáthy a fost numit „guvernor” al Ardealului din partea guvernului maghiar, se comit tot felul de atentate și banditisme contra Românilor din partea Săcuiilor asmuțiți de el. Dr. Apáthy István va fi responsabil față de țate nelegiuirile aceste.

Agentia Dacia, semioficiosul Consiliului dirigent din Sibiu ne comunică:

Față de aserțiunile dlui dr. Apáthy István, apărute în coloanele ziarului *Az Est*, nr. de Duminică, din loc competent suntem autorizați a declara următoarele:

Sibiu, 20 Dec. — *Dr. Apáthy István, cel mai pregnant reprezentant al șovinismului orb maghiar, crede că poate și azi seduce lumea civilizată prin minciuni sfruntate. Intelectualii români din Cluj s'au prezentat la Consiliul național maghiar și s'au plâns, că viața lor este în nesigurantă și că poporul român e batjocorit și izulțat în modul cel mai infam. Săcuii, acești corbi răstățați ai șovinismului maghiar, merg asu de parte în obrăznicia lor, încât atentează chiar și la viața oamenilor. Sunt cunoscute atentele salvărite în gările: Cucerdea, Teius, Turda ș. a. Iată de Români, cari purtau tricolor. Nicăiri n'au fost Români provocători.*

Dr. Apáthy n'ar fi demn de trecutul său, dacă n'ar perverti adevărul. Este o minciună demnă de dânsul, că gardele noastre n'ar asculta de

conducătorii lor. Sustinem ordinea chiar și față de banditismele Maghiarilor, în toate părțile și numai cu admirație putem vorbi despre disciplina poporului nostru, care nu se pretează la retorziuni nici astăzi, când se știe eliberat. Conducătorii destinelor neamului nostru se vor îngriji, cu afirmațiunile neadevărate să fie reduse la valoarea lor adevărată. Presa noastră va veghea — și pe această cale sînt învitate veștile — și pe această cale sînt învitate veștile — și pe această cale sînt învitate veștile — și pe această cale sînt învitate veștile.

Bașbuzucii din Făget.

Sub titlul acesta dl avocat dr. George Gânda ne trimite un lung, dar interesant și documentat articol referitor la *cazul trist dela Românești* (V. Nr. 6 din ziarul nostru). Puținul loc nu ne îngăduie să-l dăm în întregime, scoatem însă pasajele cele mai însemnate și prin aceasta revenim asupra unui caz, care e vrednic să stea alături de Josikafalva, Cluj, Lăpușul-ungurese, Denta și multe altele canibalisme, barbarii săvârșite în centrul Europei, de-un popor ce se pretează de „cult”, în timp ce în afară se plînge de lipsă de dragoste din partea națiunilor cu cari a conviețuit și mijloacele stăpînirea întreagă, ca mai demult, stăpînire întemeiată și condusă veacuri de-a rândul, în nesfârșite acte de barbarii. — Vor vorbi încurând toate aceste acte neamnești mai cu putere decît orice glas omenesc!

...Numai decît am pus în curgere cercetarea cea mai minuțioasă, am ascultat pe toți cari au știut ceva despre această crimă de îngrozitoare barbarie și am dispus ca protocoalele originale să se transpună procurorului din Lugoj.

După spargerea dela Margine jandarmii — îndemnați nu se știe de cine (din Timișoara) — s'au dus la garda maghiară din Făgetul-nemțesc (comandantul pe atunci judele Vas Ignác) și luând de acolo — mai mulți gardiști (într-un corol Paskecz Mór), în 8 Noembrie s'au dus la Românești și în satele învecinate, — au deținut acolo pe cei 6 Români, notați pe hârtia ce se afla la „strajameșterul” de jandarmi Krausz Lajos. După ce i-au încetășat, doi câte doi, au plecat cu ei la Margine, ca să-i ducă — așa se zice — un tren de marfă la Timișoara. Aici, în Margine, căpitanul Seybely (dela fabrica de acolo) le-a mai predat pe Ioan Mera din Groși. N'au plecat însă spre Timișoara, ci au mers la Făget, unde deținuții — așa cum au fost, în lanți și puși sub pază aspră. Mănezi la 5 ore d. a. doi jandarmi — „strajameșteri” — Rikker Adolf și Szabó István — dimpreună cu opt gardiști maghiari, scoțându-i din temniță au plecat cu ei spre gară. Ajunși însă la cotitura străzii ce duce la gară, n'au mers cu ei pe stradă, ci — intrând în curtea casei, unde i-au puscat și trecut în grădina în țărina, comu i-au puscat și îngropat.

Până aici fâșiunile nu diferă, — diferă însă amănuntele împuscării. Rikker Adolf (unul dintre strajameșteri) în drum spre gară — zice — s'a dus la cazarmă, dând comanda celui alt, lui Szabó și astfel n'are știre nemijlocită. Szabó István, cel alt „strajameșter” zice, că gardiștii din fruntea escortei s'au abătut din drum spre țară, iar el rămânând îndărăt a auzit pușcături: alergând acolo a observat că deținuții respirați pe-o distanță de 30—40 m. sunt toți pușcați. Întrebând pe gardiști, pentru ce au folosit arma, au răspuns că deținuții au voit să fugă. Apoi s'a depărtat împreună cu gardiștii. — Ce spun gardiștii? Că s'au abătut spre țară la Veta la porunca jandarmului Szabó, — că focul l-a comandat „strajameșterul” din fruntea escortei, — că amândoi strajameșterii au fost prezenți ș. a.

Scopul este vădit și denotă executarea unui plan bine chibzuit. Accentuez, că la început toți au negat, că ar fi furat ceva de pe cadavre, mai târziu însă, strânsi cu usa din partea mea, au recunoscut că Paskecz Mór a luat de pe un cadavru o păreche de jambiare, Szabó Sándor o păreche de boconci și o pălărie, Szánka István o păreche de boconci, iar Adamovits József două părechi de boconci. Iată valoarea morali a gardiștilor maghiari!

1) Constatările medicului:

1. Dionisie Pandurescu, de 24 ani, din Românești: o pușcătură în cap și două pușcături în piept, cari au pătruns din lature.

2. Gligor Muntean, de 39 ani, din Românești: o pușcătură, care a pătruns prin față. Cadavrul a fost fără încălțăminte.

3. Ioan Meza, de 28 ani, din Groși: o pușcătură în cap, pe dindărăt, căpătina toată spartă, cecece dovedește, că pușcătura s'a dat din apropiere.

4. Arsenie Dragoș, de 34 ani, din Românești: o pușcătură în gât și una în piept; cadavrul lipsit de încălțăminte.

5. Ion Florea, de 24 ani, din Românești: o pușcătură în osul pieptului, din apropiere.

6. George Petric, de 24 ani, din Românești: două pușcături în coșul drept al pieptului, o pușcătură în coșul stîng al pieptului.

7. Dumitru Stănilă, de 22 ani, din Goizești: o pușcătură în lature, pătrunzând prin partea din jos a coșului drept al pieptului, a ieșit prin coapsa stîngă.

Opiniunea medicală constată, că toate pușcăturile aflate în cadavre au fost mortale.

Acesta e cazul. Să se observe exact de-o parte contrazicerile dintre fâșiunile jandarmilor și ale gardiștilor, de altă parte contrazicerile dintre fâșiunile ucigașilor și contrazicerile medicului.

E greu să descrii un caz ca acesta în mod așa de calm cum am făcut-o eu. M'am simțit însă moralicește obligat să scriu astfel, să înăbuș în mine orice izbucnire de durere și revoltă, ca ori și cine să simtă, că în descrierea de mai sus n'am fost condus de alte intențiuni, decît numai și numai de descoperirea adevărului.

Tot natul, care meditează asupra fazelor acestei înfiorătoare crime, ușor se poate convinge, că și în cazul de față avem de-a face cu unul din curentele pornite de dușmanii națiunii noastre pentru de a prăpădi cât mai mulți Români.

Dr. Gheorghe Gârda.

Înaintarea armatei române.

Trupele românești înaintază fără întrerupere în trei direcții spre inima Ungariei, și armata de trupe regulate înaintază dinspre Dej spre Cluj, alta prin mijlocul Ardealului, iar a treia pe cursul Murășului. Ele vin în numele antantei să ocupe Ungaria pentru ca să pacifice populația, să susțină ordinea și să asigure împlinirea condițiilor de armistițiu. Orice opoziție față de intrarea lor va avea consecințe aspre căci antanta va lua măsuri de represalii neiertătoare. Armatele române sunt în drept să treacă linia demarcațională, tocmai în urma faptului că fac parte din armatele antantei.

Agencia telegrafică Dacia, pe baza autorizației primite dela șeful resortului armatei și a siguranței publice, desminte în modul cel mai categoric știrile aduse de ziarele maghiare, că armata română nu e îndepărtată a trece linia demarcațională a Murășului.

Despre ciocnirea dela Branșca ziarele maghiare răspândeau știri false menite să învechieze opinia publică românească. Azi dăm cea mai categorică demintire a acestor știri. Din Sibiu ne comunică agenția Dacia:

Față de știrile ziarelor maghiare, că la ocuparea podului dela Branșca Români ar fi avut pierderi, din loci ce avem întem autorizați a declara, că Români n'au avut nici morți, nici răniți. Dimpotrivă Ungurii, adică trupa ungurească care apăra podul, au avut 4 morți și 5 răniți, dintre cari pe 5 i-a luat trenul blindat, care s'a refugiat în direcția Aradului.

Despre ciocnirea dela Branșca primim astăzi dela comandantul trupelor românești care înaintază pe linia Murășului următoarea scrisoare:

Rugăm să desminteți în Români informațiile ungurești despre luptele ce le-am avut la Branșca. Trupele române cari erau o companie de infanterie și un pluton de mitraliere, ambele sub comanda mea, sunt din regimentul 10 de vânători și nu au avut nici o pierdere, precum nici cei 30 oameni ai gardei naționale de sub comanda bravelui locotenent Ianculovici și cari erau tot cu mine, nu au avut pierderi. Pagubele ce le-au făcut Ungurii sunt sărmanele crengi de pe pomi și stâlpii de fier ai podului. Subsemnatul aș fi fericit să am atâtea pierderi în toate luptele cum am avut la Branșca... Ei, ba da, (era să uit), ficiorii mei au dat peste o găină sdrențită de un glonte ungurese; iată pierderea dela Branșca.

București. Ziarul Acțiunea anunță, că reg. 3

de vânători de munte, al cărui comandant este A. S. R. Principele moștenitor Carol, își va strămuta în curând stațiunea în Brașov. Principele Carol va lua comanda supremă a trupelor românești din Ardeal.

Intrarea trupelor române în Cluj nu va întipina nici un fel de rezistență. Casapul guvernului maghiar, Apáthy, a primit prin mijlocirea personală a președintelui C. N. M. din Murăș-Oșorheiu următoarea informație dela generalul român d. Neculcea: Armata română a primit ordinul din partea ententei să treacă linia demarcațională și el va porni fără amănare să ocupe Clujul, și ar dori mai bine ca să nu i se facă opunere, fiindcă în acest caz, va bombarda orașul. Dorește că toate trupele regulate, precum gardele naționale maghiare să părăsească teritoriul celor 26 comitate românești. Susținerea ordinii în aceste teritorii va fi datorința gardelor românești.

Apáthy a luat la cunoștință această informație binevoitoare a generalului român, dar roagă să nu silească trupele maghiare să părăsească teritoriile celor 26 comitate. La știrea ocupării Clujului trupele maghiare ieri seară au făcut mari demonstrații — dar nici o vărsare de sânge.

Trupele maghiare din Cluj, după înțelegerea ce s'a ajuns între comandantul acestor trupe, colonelul Cratochvill și generalul republican maghiar, vor fi concentrate încă la Budapesta. Comandantul cu întreg statul său major a ajuns în Oradea-mre.

Intreg transportul de mărfuri și alimente dirijat spre Cluj, azi a fost reținut în Oradea-mare.

Bucureștii în sărbătoare.

(Dela trimisul special al Ag. Dacia la București).

Primirea.

București, 17 Dec. Delegația Consiliului dirigent din Sibiu a sosit la București Vineri seara la orele 5. I-s'a făcut o primire grandioasă, cum n'au mai văzut Bucureștii. Au fost de față miniștrii guvernului în frunte cu Brătianu, toți foștii miniștrii ai guvernului demisionat, generalul Prezanu, Ștefănescu și alții dela Liga Culturală, Babeș dela Academia Română, Morțun, fost ministru, delegația batalionului ardelean Avram Iancu în frunte cu colonelul Bogdan. Primarul Bucureștilor rostește cuvântarea de binevenire. Răspunde episcopul Cristea:

Am venit să predăm Transilvania, Banatul și teritoriile românești din Ungaria Regelui tuturor Românilor.

Răspunde primministru Brătianu:

În numele celor cari au luptat, în numele celor cari se vor bucura veacuri de marele act al unirii, vă zic: bine-ați venit!

Nesfârșite aclamații și strigăte cari nu vreau să mai înceteze.

Sâmbătă a. m. s'a săvârșit Te-Deum la mitropolie, fiind de față regele, printul Carol, toți miniștrii, generali și corpul diplomatic. După slujbă regele a primit defilarea trupelor.

Regele preia imperiul.

București, 18 Dec. Regele a primit delegația în sala festivă a tronului. Dl Goldiș pășeste înainte și cu voce sonoră citește, iar cei de față ascultă adânc impresionată actul unirii.

Români din Transilvania, Banat și Tara-ungurească, adunați la marea adunare națională din Alba-Iulia, au decretat unirea lor și a teritoriilor românești din Ungaria cu regatul român. Prin unirea aceasta și prin unirea Basarabiei și a Bucovinei s'a împlinit visul de o mie de ani al neamului românesc, unirea într'un singur stat al tuturor Românilor. Unirea aceasta este un rezultat firesc al legilor istorice, o cerință inevitabilă a civilizațiunii. În butul tuturor persecuțiilor, și subjugărilor, neamul românesc a rămas până azi unul și nedespărțit etnic, păstrând în aceleși margini geografice pământul acestui pământ a fost mereu exploatat de străini. A fost asta o nedreptate evidentă a istoriei, dar nedreptatea aceasta s'a delăturat. Astăzi progresul civilizațiunii pretinde închegarea națiunilor în state naționale. Unirea Românilor într'un singur stat a trebuit să fie îndăptuită prin mii de suferinți și sacrificii. Istoria se face prin legi tari, mai presus decît orice putere omenească, iar obiectul și mijlocul acestor legi este bițtul om muritor. Fericiti suntem noi Ro-

mâinii de azi, că prin noi istoria săvârșește actul măreț al unirii tuturor Românilor într'un singur stat român, — fericiți că avem un Rege mare, care a înțeles chemarea sfântă a istoriei. Ai fost luceafărul conducător al sufletului românesc, pentru aceea, Sire, noi îți aducem omagiul nostru, dar tot atunci noi îți aducem și sufletul tuturor Românilor de azi, cari trăiesc în Transilvania, Banat și Țara-ungurească. Primește, cu dragostea cu care Ți-l oferim, omagiul celor patru milioane de Români, locuitori pe-acel pământ și întinde asupra lor scutul puternic al Maj. Tale. Patru milioane de oameni, oțeliți prin suferinți și tari în credință ca stâncă din munții dulcelui Ardeal, strigă azi în extaz de fericire: Trăiască Maj. Sa Regele Ferdinand, trăiască Maj. Sa Regina Maria, trăiască scumpele odrasle ale Dinastiei române, trăiască în veci România-mare!

După citirea adresei de omagiu, toți cei de față au rămas viu emoționați, ochii Maj. Sale Regelui străluceau de fericire. Dl. Vaida predă Maj. Sale pergamentul de unire.

Maj. Sa Regele răspunde în numele Românilor din vechiul regat, al Românilor din Basarabia și Bucovina, astăzi uniți. Cu profundă recunoștință primesc hotărârea fraților noștri de peste Carpați, de a săvârși unitatea națională a tuturor Românilor și declar de aparținătoare pentru veșnicie la regatul român toate ținuturile locuite de Români dela Tisa până la Nistru. Cu dragoste nețarmurită mi-am închinat viața scumpului meu popor, plin de încredere în menirea lui istorică. Prin lupte și prin jertfe Dzeu a dat să înăptuim azi aspirațiile noastre cele mai sfinte. Către aceea, cari cu sângele lor au clădit noul temelie al dezvoltării noastre naționale prin devotamentul neclintit, pentru opera lor, vom arăta recunoștință noastră. Vom asigura roadele binefăcătoare ale crudelor încercări pe temelie unei puternice democrații ale vieții frățești între popoare și prin aceasta vom răspunde totodată și intențiilor aliaților noștri, cu cari alături am luptat pentru marea cauză a libertății și dreptății în lume. Să trăiască România pe veci unită!

Banchetul dela primărie.

București. La banchetul dat în București de primărie în onoarea delegației au fost de față toți ministrii, generalii. Primarul salută oaspeții, vorbesc episcopii Cristea și Hossu, apoi dl. Dimitriu. Răspunde Vaida:

Fericirea și bucuria, văzându-ne uniți e de nedescris. De azi și noi Români suntem liberi, căci până ieri nu ne-a fost îngăduită nici gândirea românească. Noi am purtat războiu și de mil de ani vărsăm sângele nostru pentru interese străine. Răsplata a fost, că Ungurii ne-au aruncat în temnițe, ne-au ucis mișelește, au luat moșiile noastre, au închis școlăle, au intrat cu biciușca șovinismului orb în bisericile noastre, ne-au impus de vlădică pe renegatul Mangra, au trimis pe capul nostru comisari peste comisari, cari n'aveau altă menire decât să lovească mereu în cîntecul noastră națională. — Nu îngăduiau nici răsuflarea românească. Azi ne-am eliberat de această rușinoasă sclăvie.

Mai vorbește profesorul universitar D. Onciul, făcând istoria Daciei și spunând, că adevărata patrie a tuturor Românilor este Ardealul.

Vorbesc Nicolae Stoica pentru meseriași, militarul Dumitrescu pentru comercianți, fostul ministru Grădișteanu pentru glorioasa armată română și incheie Brătianu cu o vorbire, care mișcă pe toți cei de față până la lacrimi.

Seara, la banchetul dat de Liga Culturală, se ridică dl. Grădișteanu, ținând un admirabil discurs; sfârșește zicând: Liga, ajungându-și scopul, se va dizolva. (Tunete de aplauze, cari durează câteva minute. Strigă-te puternice: Trăiască Liga, trăiască România-mare!)

După încoronarea statuei lui Mihai Viteazul mulțimea s'a dus înaintea palatului regal, unde s'a încins o hotă, jucată de toți ministrii, generalii și episcopii.

Sibiu, 19 Dec. Președintele Consiliului dirigent dl. Iuliu Maniu și dl. Aurel Vlad, șeful resortului finanțelor, însoțiți de dnii E. Popescu, căpitan în armata română și dr. Ionel Popu șef de cabinet la prezidiu, au plecat la București pe mai multe zile.

INFORMAȚIUNI.

Ca șeful secției de propagandă în resortul pen- trui armată și siguranța publică în Sibiu este numit publicistul Ion Montani fost primredactor la ziarul Românul.

Inmormântarea preotului Gavril Bodea s'a făcut ieri. Prohodul l-a săvârșit însuși P. S. Sa d. episcop Ioan I. Papp asistat de protopresbiterii dr. Gh. Ciuhandu, M. Păcățian, Tr. Vățian, presbiterul V. Olariu și diaconii dr. L. Iacob și Sabin Evuțian, în prezența unui public numeros. Cuvântul duios de adio dela preotul împreună muncitor l-a rostit păr. protopop Tr. Vățian, abia stăpânindu-și plânsul, reliefând în special bunătatea, blândețea și cinstea către toți a celui ce 53 de ani a servit la altarul Domnului.

Confiscarea averilor private. Nu atât Germanii, cât Ungurii văzând pierirea integrității Ungariei se ocupă cu aruncarea unei dări de avere așa de mari încât multe gospodării vor falimenta. Cetim însă în ziarele franceze și engleze, că ententa va lua sub scutul ei toate averile private și capitalul băncilor fiind aceste averi măduva puterii de existență a țării ce se vor înființa acum. Ententa nu permite nici secestrarea nici încasarea prin bancnote a averilor private.

† **Simeon Sierbu.** Ni se scrie din Maramurăș: Sufletul nobil din Ardeal, care ca economul familiei Mihali în timpul său liber a fost apostolul românismului în Maramurășul sărac în oameni însuflețiti pentru cauza națională, — a răposat în 1 Dec. Nu i s'a dat să ajungă înfăptuirea idealului național, zorii libertății l-au scos din sărite, s'a pus pe drumuri cu Săpinteni săi, a agitat pentru adunarea din 22 Nov., la adunare ne-a susținut ordinea, înflăcărât cum era, sub durată adunării a stat cu capul desvilit, — s'a răcit și boala nemiloasă l-a repus, dar numai trupul, sufletul său e sămânța cea bună, care va rodi sufletul neamului românesc din Maramurăș. — Martir al însuflețirii naționale, dormi ușor.

„Dögölj meg kutya!” Un român cu râmele Augustin Dămian, ce purta mândrul tricolor românesc, tata alor 4 copii, întors de pe front sănătos, a fost împușcat fără vină de către sublocotenent ungur cu numele Fogolyán, comandantul păzitorilor gării din Teiuș.

La vaetele sârmanului om nenorocit, care după patru ore a și murit, și de mila căruia plângea lumea din jur, sălbatecul oficer ungur în loc de regrete, striga crâșnind din dinți: „Dögölj meg kutya!”. Il deplâng cu lacrimi de sânge cei patru copilași, pe cari îi ocrotea, și femeia nenorocită, care și-a pierdut ajutorul nepretuit în creșterea copilașilor iubiți.

Publicul român marinimos, care dorește să ajute nenorocita familie, este rugat a trimite ajutoarele la adresa: Sfatul național român din Teiuș (Tövis), comitatul Alba-Inf. — **Iacob Muntean**, not. sf. național român.

Valoarea coarței. Piața internațională arată o mare aversiune față de banii austro-ungari și germani. În Elveția 1 coroană face 29 fileri și jum., iar marca 53 fileri. În Amsterdam sută de coroane se schimbă în 14 cor. 50 fil. și marca neamului cu 27,50 cor.

Bolșevichismul din Rusia a ruinat țărănimea. Un funcționar dela banca țării din Moscva scrie în revista financiară Bankarchiv despre starea tristă a Rusiei următoarele:

Bolșevichismul și revoluția fără sfârșit a dus economul rus la sapă de lemn. Până când banca țării avea înainte de războiu bancnote de hârtie în valoare de 4 jum. miliarde ruble, cu o acoperire de 98 procente în aur, — cu sfârșitul anului 1917 suma bancnotelor a fost de 46 miliarde, iar acoperirea în aur numai de 21 procente. Ajunsă însă bolșevichii la putere și atunci lucrul de căpetenie le-a fost facerea banilor, așa că azi Rusia are 179 miliarde în bancnote, iar valoarea lor în aur abia e de 2 procente. Invățătura este că, în România-mare noi cu mic cu mare să muncim și să crutăm ca astfel noua împărăție română să scape de nevoia de a face bani și iar bani, pentru a importa până și grâu dela străini.

Oficiale.

Dela șeful armatei și al siguranței publice.

Sibiu, 18 Decembrie.

Aduc la cunoștința tuturor gardelor române din Ungaria, Transilvania și Banat, precum și a publicității că în urma nimirii mele de șef al armatei

și al siguranței publice am preluat puterea executivă peste toate gardele naționale române de pe teritoriul locuit de Români, deci de aci încolo aceste numai mie îmi sunt subordonate, împlinind toate ordinele ce se vor da în legătură cu siguranța publică a țării.

Stefan C. Pop,

șeful armatei și al siguranței publice.
Pentru conformitate:

Nedelcu, locotenent.

Toate consiliile naționale române din localitățile unde sunt mori, sunt provocate să împiedece cu ajutorul gardelor naționale transportarea bucatelor ce s'ar face fără permisiunea mea. E oprit asemenea ca consiliile naționale dela sine putere să ia bucate din magazinele morilor, — întrucât vr'o comună are lipsă de făină sau bucate, aceasta au să o însinue la consiliul național comitatens, carele se va îngriji ca să li se asigure făina necesară.

Dr. Cornel Iancu,

Comisar de alimentație pentru comitatele Arad, Bichis și Cenad.

SERVICIUL NOSTRU TELEGRAFIC.

Cluj, 20 Dec. — Ieri seara o bandă a atacat consiliul național român, a asaltat localitatea, a puscat cu mitralierele și pe studentul legionar Octavian Petroviș de origine din Becicherecul-mare l-au omorât. A fost declarat de mort național și mâne va fi înmormântat cu mare pompă militară.

Cluj, 20 Dec. — În tot momentul se asteaptă înfrarea trupelor române. Se fac mari pregătiri pentru primirea lor. În oraș deocamdată s'a restabilit ordinea și liniștea.

București. Dl. Wopicka, ambasadorul Americii, a declarat unui redactor următoarele: România și-a făcut complet datoria, își poate deci reclama cel mai larg sprijin din partea aliaților. Acesta este un drept, pe care și l-a eluat. America întregă e însuflețită de un profund sentiment de prietenie față de România, fiindcă știe cu cât a contribuit la învingerea comună. Noi toți sperăm, că legăturile cari au apropiat aceste două popoare vor deveni și mai cordiale. America, a cărei ideal e, ca să amelioreze condițiile tuturor popoarelor cari sufer, va oferi României tot ajutorul pentru a-i usura prefecerea economică. Fabricile noastre se vor bucura că vor putea încheia legături cu România, din ceace puteți trage un însemnat profit. (Dela trimisul special al Ag. tel. Dacia.)

București. Ziarul *La Victoire* din Paris sorie, că generalul Berthelot a decarat dlui Gredeanu, că aliații sunt hotărâți a da României Bănatul, precum și celelalte teritorii de litigiu.

București. Maj. Sa regele Ferdinand a numit pe dl. dr. Ioan Erdélyi atașat militar al României lângă comisia franceză de armistițiu din Budapesta.

București. Monitorul oficial publică cu data de 29 Noembrie v. următoarea listă a cabinetului Brătianu: M. Ferechide ministru fără portofoliu, A. C. Constatinescu ministru industriei și al comerțului, I. G. Duca ministru al cultelor și instrucției publice, G. G. Măzescu ministru internelor, S. Inulețiu ministru fără portofoliu, Anghel Saligni ministru lucrărilor publice, D. Buzdugan la justiție, O. Chiriacescu la finanțe.

București. Sâmbăta trecută la orele 4 noul ministru Brătianu a ținut un consiliu, la care au luat parte și delegații Adunării naționale dela Alba-Iulia.

Praga, 20 Dec. — Primul ministru republicii ceho-slovaec, Kramarz a acordat un interviu colaboratorului dvoastră, dr. Horia P. Petrescu și l-a declarat, că Ceho-Slovacia merg mână în mână cu România.

Viena, 20 Dec. — Din prilejul intrării președintelui Masaryk în Praga, de aci se va trimite o telegramă de salutare. Președintele republicii ceho-slovaec va fi salutat cu acest prilej în numele presei române de către dl. dr. Horia P. Petrescu.

Budapesta, 20 Dec. — Șeful resortului de externe dl. dr. A. Vaida Voevod a numit pe dr. Iuliu Mezei consilier la ambasada română din Bpsta.

Redactor responsabil: **Dr. Sever Miclea**
Editor responsabil: **Aurel Rusu.**

Prețul unui exemplar 30 fileri.